

זכות גדולה נפלה בחלקנו שזכינו להיות בדור הגאולה. זכות שהיא גם חובה. למה חובה?
כי בדור הגאולה, כפי שמופיע בגמרא בסוף מסכת סוטה, אמורים להיות תופעות ואירועים לא פשוטים שנצטרך להתמודד איתם. ואיך מתמודדים עם אירועים קשים? הגמרא שם חוזרת על משפט מספר פעמים 'על מי יש להשקיע על אבינו שבשמים'. צריך להיות אנשים שמשוגלים להישען על אבינו שבשמיים ולראות בכל מצב את האור האלוקי מופיע. איך עושים את זה? בשביל זה צריך משקפיים מיוחדים.

הגמרא בשבת (קלח ע"ב) מביאה את הדיון של רבותינו כשנכנסו לכרם ביבנה אחרי חורבן בית המקדש, וחשבו שהתורה עתידה להישבח מישראל. רשב"י עמד בתוקף על כך שהתורה לא תשכח לעולם שנאמר 'כי לא תשכח מפי זרעו'. וידועים הדברים שבהקדמת ליקוטי מוהר"ן על כך שבחירת הפסוק היא לא מקרית. יש כאן רמז בסופי התיבות לשם 'יוחאי' הרומז לרשב"י בעצמו. כמו רוצה לומר, איזה תורה לא תשכח מפי זרעו? איזה תורה תחזיק את עמ"י בקשיי הגלות והגאולה לנצח? התורה של רשב"י. למה? כי היא מרגילה אותנו למשקפיים שרואים עומק. מסתכלים לתוך המציאות הקשה, ומבינים שיש כאן דברים מעבר. רובד נוסף ועוד רובד. שלבים שונים, כיוונים שונים. המציאות היא לא פשוטה כמו שהיא נראית. מאחורי כל סיפור זוהר אור שמקדם את הגאולה.

זכינו שמורנו ורבנו החל מיד עם פרוץ המלחמה להשיב אש תותחים רוחניים כשהחליט על פתיחת ה'עמוד זוהר יומי'. כפי שהוא בעצמו אמר, הדרך לכבוש יעדים כאן בארץ ולנצח את אויבינו, היא שכל אחד יוסיף לכבוש חלקים ורוחניים חדשים בתורה. אסור לעמוד בצד בשעה גורלית זו. כל אחד חייב להיות שותף בדרך אחת או בכמה דרכים עבור ניצחון

וירוח הגאולה. מי שנלחם נלחם. מי שתומך לחימה, זה תפקידו. ומי שלא, מה יעשה? יוסיף עוד תורה בעם ישראל ויתאמץ לכבוש שטחים חדשים בתורה האישית שלו.

בזמן של דין, צריך לחפש איך להמתיק את הדין משורשו. כפי שלימד רבי יהודה פתיה, הדרך הטובה ביותר להמתיק דין על עמ"י זה לימוד תורה ובפרט לימוד פנימיות התורה. וכמו שמופיע בזוהר במפורש, שבספר הזה עמ"י ייצא מהגלות ברחמים. זה מה שבאמת פועל ומשנה מציאות כאן בארץ. רואים בחוש איך נראה אירוע שבו יש דין קשה והסתר פנים. לעומת אירוע שיכל היה להסתיים באסון כבד אך הדין הומתק בשרשו.

ב"ה הצטרפתי לקבוצה של הזוהר היומי והחוויה של להיות חלק מבשורה גדולה היא חוויה מיוחדת. מרגישים שיש כאן משהו שבאמת עוזר לעם ישראל בתקופה זו. הלימוד יחד עם השיעורים של הרב ויצמן מאפשרים לכל אחד ללמוד ולהתקדם, גם אם אדם נמצא בתחילת דרכו ולא זכה ללמוד פנימיות כלל. אני אישית לא מצליח לעמוד בקצב, אבל משתדל בקצב שלי ללמד ולהיות חלק מהחבורה. לא מובן מאליו שהרב עם כל עיסוקיו לקח על עצמו פרוייקט ארוך טווח שדורש השקעה יומיומית עצומה וזה עבור כולנו דוגמה אישית חיה למסירות נפש על עם ישראל, ארץ ישראל ותורת ישראל.

שנזכה בזכות הכוחות העצומים שמתגלים בעם ישראל בעת הזאת ובפרט בלימוד התורה, לראות ישועות גדולות וגאולה שלמה ברחמים רבים.

יואל דוד ואזנר גר בגרעין התורני אור יהודה
משמש כמחנך בישיבת אורט אלקנה

קבוצת לימוד בחולון | הרב אלעזר אהרנסון | מחזור ז'

כידוע בתחילת המלחמה הנוכחית יצאו כמה מגדולי ישראל בקריאה ללמוד בספר הזוהר הקדוש למען הצלחת כלל ישראל. הרב ויצמן ייסד קביעות של עמוד יומי בספר הזוהר, והשיעורים שלו מתפרסמים מדי יום בפלטפורמות השונות. מעבר לשיעוריו של הרב ויצמן, הקריאה הייתה לייסד לימוד קבוע בכל אתר ואתר.

בחולון ניסינו להתאגד ללימוד משותף בכל מיני שעות שונות ובכל מיני מעגלים חברתיים, ובסופו של דבר הקבוצה היחידה שהתגבשה והתחילה ללמוד הייתה חבורה ללא רקע תורני מוקדם (לא בוגרי ישיבת הסדר וגם לא ישיבה תיכונית), שכולם נהגו להתפלל באופן קבוע במניין של השעה 6:00 בבוקר, וקבעו להיפגש ללמוד בכל יום עוד לפני התפילה, כבר מהשעה 5:30... לא מדובר על חבורה גדולה אבל ההתמדה מיוחדת במינה - חמישה לומדים קבועים שבאים ממש בכל בוקר על אף השעה המוקדמת. מעורר השתאות לראות את הלומדים ולשמוע מהם עד כמה עצם המפגש עם דברי הזוהר הקדוש מחיה אותם ומאיר להם את היום.

בספר הזוהר [פרשת נשא] מופיע שמה רבנו אומר לר' שמעון בר יוחאי - "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" - ומכאן שלימוד הזוהר מעורר את מידת הרחמים שאנחנו כל כך צוקים לה בימים אלו. באופן עוד יותר מדויק לסיטואציה שבה אנחנו נמצאים כתב הרמ"ק, ר' משה קורדובירו ז"ל, בספרו אור יקר: "לכן עמד רבי שמעון וחבריו לחבר ספר זה.. והיה החבור הזה ממש מלחמת מצוה להגביר כח השכינה". וכך אנחנו מתפללים, שכל לומד בספר הזוהר, אחד המרבה ואחד הממעיט, ייתן כוח רוחני לעם ישראל במלחמת המצווה המעשית מול אויבינו הקמים עלינו לכולוננו.

הרב אלעזר אהרנסון נשוי + 9
גר בחולון ומשמש כר"ב ביב"ע גבעת שמואל

מתוך דברים שנאמרו בסיום פרשת בראשית בלימוד העמד היומי בזוהר

ניגע בדברים שכתב הרב קוק בענין של פנימיות התורה. נראה לענ"ד, שהרב קוק נשלח על ידי ההשגחה העליונה להורות לנו את הדרך של הגאולה ובנין הארץ. זוהי נשמה גדולה שנשלחה להורות לנו את הדרך. אחד הדברים המרכזיים שהרב דיבר עליהם הוא לימוד פנימיות התורה ובמיוחד ספר הזוה"ק. אנו צריכים להתחזק בענין המיוחד הזה. כל אחד במקומו ישתדל לעלות ולהתרומם עוד קומה, ולהיות ראויים לתקופה הגדולה שהקב"ה שם אותנו בה.

ניגע מעט בפסקה באורות התחיה נו:
התוכן העליון של חכמת הרזים, מתוך שהיא מוכרחת להשתלם ע"י הופעת רוח הקודש - העוסקים בכך דברו בזה מתוך גילויים עליונים - והתגלות נשמה בבניה עליונה - בחי' של נשמה, שלמעלה מכל חושי הבשר והחכמות המוגבלות, שהן תוצאותיהם - של ההתגלויות העליונות, הוא בעצמו - התוכן של חכמת הרזים, מכריח בהכרח פנימי את ההסתגלות הרוחנית להקשבה עליונה של רוח אלהים - זה מחייב אותנו להסתגלות להקשיב לדברים גדולים שנאמרו מפי קדושי עליון. התוכן של הלימוד הזה נותן לאדם את ההסתגלות להקשיב לדברים עליונים... כעת, בזמן היותו קרוב לקץ ישועה, קול התור נשמע בארצנו והנצנים נראו בארץ, והתביעה של דרישת אור ד', של דרישת גאולה רוחנית עליונה, של נהירה אל ד' ואל טובו, הולכת היא וגדלה. כעת הזמן מחיב להרבות קנין בתורה הפנימית - אין מילים יותר מפורשות מאלו, בחזיונות הקודש שאין להם מבוא של הקשבה כי אם בהתעלותה של הנשמה - זה משפיע על הנשמה, ומרגיל אותנו לקבל אורות גדולים, ורוממות גבורתה באור חייה היותר זכים ועליונים. והרב פונה לאנשים: וחיל אשר נגע ד' בלבם ממחנה אלהים זה, זה יהיה לנו הכח המיסד את יסוד הישועה - אותם אלה שנוגעים בלימוד הזה, ומקשיבים לדברים הגדולים שכותב הרב, הם מייסדים את יסוד הישועה, הם הכח הנותן חן ואור חיים וגאון של גדולה בכל תעופת החיים אשר לתחית האומה בארץ ישראל. ספר הזוהר, הפורץ נתיבות חדשות, משים במדבר דרך, מסלה בערבה, הוא וכל תבואתו - כל מה שנכתב סביב ספר הזוהר - מוכן הוא לפתח פתחי גאולה, "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון מן גלותא ברחמי".

